

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. VI. Quid de D. Thoma?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77146)

Quid de D. Thomā?

Ratio fundamentalis nostrae conclusionis exponitur.

24 **A**ugustini vestigia secutus est fidelissimus ejus Discipulus D. Thomas, & gratuitam praedestinationum electionem ad gloriam ita expresse docuit, ut de ejus mente dubitare, sit in media veluti luce excurrere. Nam S. Doctor hic art. 5. ad 3. ait: *Quare hoc elegit ad gloriam, & illos reprobavit, non habet rationem nisi divinam voluntatem: quod falsum esset, si electio praedestinationum ad gloriam supponeret praescientiam meritōrum.* Et articulo praecedenti docet electionem praedestinati ad gloriam, non oriri in Deo ex bonitate praedestinati, sed causare in illo necessariam bonitatem ad gloriae consecutionem. At bonitas necessaria ad illius consecutionem sunt merita: Ergo secundum D. Thomam, illa non supponuntur ad electionem ad gloriam, sed causantur originaliter per illam. Item quaest. 6. de verit. art. 2. sic habet: *Quod Deus velit alicui dare gratiam & gloriam, hoc ex mera liberalitate procedit.* Et art. 6. Praescientia (inquit) meritorum vel propriorum vel aliorum, non est causa praedestinationis. Et in cap. 9. Epistolae ad Romanos, lect. 3. *Non potest esse quod merita consequentia gratiam sint ratio miserendi aut praedestinandis, sed sola Dei voluntas secundum quam misericorditer aliquos liberat.* Denique super cap. 1. Epistolae ad Ephesios, exponens haec verba Apostoli: *In quo etiam nos sorte vocati sumus, praedestinati secundum propositum ejus qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suae,* haec scribit: *Ponit Apostolus voluntariam Dei praedestinationem, cuius quidem praedestinationis ratio non sunt merita nostra, sed mera Dei voluntas: propter quod subdit secundum propositum eius.* Et certe, si Rex in edictis, legibus, & ordinationibus suis, pro ratione suam profert voluntatem, haecque in literis, ac diplomatibus regis, communiter inscribitur clausula, *Car est nostre bon plaisir.* Multo magis Deus, Rex regum, & supremus omnium dominus, suum unum beneplacitum, suaeque voluntatis aequitatem, pro ratione unica suorum omnium operum habere, & palam profiteri poterit.

25 Dices, D. Thomas 3. p. qu. 1. art. 3. ad 4. ait: *Praedestinatio supponit praescientiam futurorum:* Ergo ex D. Thomā illa non est pure gratuita, sed dependens à praevisione meritorum.

Sed nego Consequentiam, nam D. Thomas ibi loquitur de praedestinatione Christi, quam docet supponere praescientiam futurorum: id est peccati originalis, & peccatorum actualium, quae in illo ut in radice continentur, & ab illa dependere in genere causae materialis. Unde acutè ibidem observat Cajetanus, futura esse in duplici differentia: quaedam enim constituuntur per ipsam praedestinationem, & sunt effectus illius, & horum praescientia non praesupponitur ad praedestinationem. Alia verò sunt futura, quae non constituuntur per ipsam praedestinationem, sed ad eam praesupponuntur tanquam subjectum, sicut natura praesupponitur ad ordinem gratiae, eo quod gratia perficitur naturam & subiectetur in illa; & hoc modo praescientia peccati originalis futuri praesupponitur in Deo ad praedestinationem Christi tanquam morbus naturae, ad quem sanandum coelestis medicus venit.

Ratio fundamentalis nostrae conclusionis sumitur ex D. Thomā locis citatis, & potest breviter sic proponi. Qui ordinatè vult, prius vult finem, quam media ad finem: Sed Deus ordinatè vult: Ergo prius vult finem quam media ad illum: At qui gloria est finis, & merita sunt media ad illam conducentia: Ergo prius vult gloriam quam merita, & consequenter electio ad gloriam non potest esse ex praevisione meritorum. Fundatur haec ratio in hoc principio quod 3. Ethic. cap. 8. & alibi saepissime tradit Aristoteles: *videlicet: Finem prius esse volutum ob agere, quam media ad illum.* Ex quo bene inferitur, quod Deus prius in signo rationis voluit electio bonum vitae aeternae, nullis praesuppositis meritis, & postmodum determinavit media, scilicet merita, per quae ad vitam aeternam pervenient.

Mirum est quantum hoc argumentum torquet Adversarios: unde ut ab illo se expediant in omne latus se vertunt. In primis occurrit Molina dicens Majorem argumenti solum verum esse in his qui distinctis actibus volunt finem & media: non autem in Deo, qui unico simplicissimo acta utrumque attingit.

Sed haec solutio communiter rejicitur: quia licet Theologi non admittant inter actus divini intellectus aut voluntatis aliquam prioritatem realem, admittunt tamen prioritatem, sicut & distinctionem virtuales, aut rationis rationalia ad quae terminantur. Sic scientia simpliciter intelligens prius in Deo concipitur, quam scientia visionis, quia prius concipiuntur res subiecta possibilitatis, quam existentiae vel futuritionis. Sic praedestinatio Christi dicitur esse prior praedestinatione Angelorum & hominum, quia reliqui electi sunt in ipso, ut dicitur ad Ephesios. Cum ergo finis sit ratio volendi & eligendi media, & ipsa media sint volita propter finem, negari non potest in Deo prioritas quaedam virtualis, & secundum rationem cum fundamento in re, inter intentionem finis & electionem meritorum.

Secundò responderet Vasquez, Majorem esse veram respectu illius qui sibi vult & intendit finem, non autem in eo qui vult finem alterius: de cum Deus non sibi, sed nobis velit gloriam, non sequitur illam esse volitam & intentam à Deo, antedecenter ad praevisionem meritorum.

Sed haec etiam responsio minime infringit rationem D. Thomae: quod enim finis intenditur sibi vel alteri, parum refert, dum modo sit ratio volendi & appetendi media ad ejus consecutionem necessaria: unde cum gloria praedestinitis volita, habeat rationem finis, & consequenter sit ratio illis volendi gratiam & merita, & omnia alia media ex divina dispensatione ad ejus consecutionem necessaria, illa prius debent esse volita & intenta à Deo, quam merita.

Confirmatur: Sive enim quis intendat sibi finem, vel alteri, semper electio mediorum debet regulari à prudentia: Sed non potest perfectè regulari à prudentia, nisi ex expressa & formali intentione.